

отпихтувалъ за Ромънския градецъ *Турно Мжгуреле*. (1867 год. Октомвр.).

И *Ангелъ Кънчевъ* — помощникъ офицера на „първа чета“ отъ легиона на „българската самозащита“ — наедно съ Левски напустналъ Българдъ и отишелъ въ гр. Таборъ (Бохемия) да учи *земледѣлие*. Постъпилъ въ Таборското земледѣлческо училище прѣзъ 1867 год. октом. и се завърналъ въ България прѣзъ 1869 год.

Дошла пролѣтъта (1868 год.), за която говорилъ Блазнавацъ на легионеритѣ. Кукувицата закукала и въ софийското поле и въ „Топчи-Дере“, ала Христичъ по дипломатически редъ уравнилъ съ Портата повдигнатия пограниченъ споръ. На легионеритѣ (останали отъ миналата година въ казармитѣ) прѣдложено било да се разотиджтъ, кой откъдѣто е дошелъ.

До вчера „благоразумни“, днесъ легионеритѣ станали „луди“ — разбунтували се: отказали да даджтъ оръжнето и облъклото, и се самоарестували въ казармата (1868 г. Май 21).

Като на зло, въ тоя денъ антидинастицитѣ, партизани на Кара-Георгиевича, убили въ *Топчи-дере* Княза Михаила. Войскитѣ отъ гарнизона на Крагуевацъ, бѣгомъ пристигнали въ столицата. На всѣка стѣпка и арести. . . Марсовитѣ чедъ изпълнили бѣлградскитѣ улици. Регенството се наредило: *Христичъ*, *Блазнавацъ* и *Гавраиловичъ*. На третия денъ отъ убийството на княза, регенството се сѣтило за разбунтуванитѣ легионери. Разярениятъ полкъ на *Негово Свѣтлейшество*, покойния князь Михаилъ, заобиколилъ казармата на легионеритѣ и прѣдложилъ:

— Или доброволно се разоржете, или казармата на *вззз-богъ* ще хвърне.

Бѣлжка. Буйтовническата чета на Хаджи Димитра и Стефанъ Караджа (1868 г. 29 Юлий) се е състояла и се образувала отъ испъкденитѣ (прѣзъ 1867 и 68 год.) изъ Сърбия легионери.